

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/29/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613010033
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8613010033.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Františka Moznera na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.10.2013, v trestnej veci proti obžalovanému W. H., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/, c/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/16/2013 zo dňa 30.05.2013 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

Obžalovaný W. H., rod. Q., nar. XX.X.XXXX vo M., trvale
bytom N. K.-K., Q. XX,
zdržiavajúci sa na adrese X. L. XX, okr.
E. nad M., J. republika, živnostník,

je v i n n ý , ž e

aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Svidník č. k. 3P/4/2007-15 zo dňa 16.7.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.8.2007, mu bola uložená povinnosť prispievať výživným na deti W. Q., nar. XX.X.XXXX, F. Q., nar. XX.X.XXXX, Q. Q., nar. XX.X.XXXX a N. Q., nar. XX.X.XXXX sumou po 702,- Sk (23,30 eur) mesačne na každé z nich, vždy do 15-dňa v mesiaci vopred k rukám oprávnenej W. Q., vyd. M., si túto povinnosť neplní vo M. ani inde za obdobie od mesiaca marec 2009 až do 30.5.2013, čím mu na výživnom vznikol dlh vo výške 4.753,23 eur,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách ,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b/, j/ Tr. zák.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon trestu p o d m i e n e č n e odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. por. u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. v spojení § 51 ods. 4 písm. d/ Tr. zák. povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Svidník uznal obžalovaného W. H. za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/, c/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Svidník č. k. 3P/4/2007-15 zo dňa 16.7.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.8.2007, mu bola uložená povinnosť prispievať výživným na deti W. Q., nar. XX.X.XXXX, F. Q., nar. XX.X.XXXX, Q. Q., nar. XX.X.XXXX a N. Q., nar. XX.X.XXXX sumou po 702,- Sk (23,30 eur) mesačne na každé z nich, vždy do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám oprávnenej W. Q., vyd. M., si túto povinnosť neplní vo M. ani inde za obdobie od mesiaca marec 2009 až doposiaľ, čím mu na výživnom vznikol dlh vo výške 4.753,23 eur a to aj napriek tomu, že bol za takýto čin v posledných dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Svidník č. k. 1T/6/2009-145 zo dňa 13.2.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.2.2009.

Uložil mu za to podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 4 mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný W. H.. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že sa necíti byť vinným zo spáchania žalovaného prečinu, nakoľko nie je pravdou, čo uvádzala p. M., že ona doplatila nedoplatok za byt, lebo peniaze poskytol on, pričom pracoval v N. K.. Vyplatil dlh na byte, ktorý bol 14.500,- Sk. Tento byt v roku 2007 na bytovom družstve prepísal na matku maloletých detí. Po rozvoze nechcel riadne majetkové vyrovnanie, pretože všetko nechal deťom a v byte bol naposledy v júli 2007. Dohoda o tom, že nebude platiť výživné, vzhľadom na tú skutočnosť, že vyplatil dlh na byte, je pravdivá, o čom svedčia výpovede otca B. Q.. V doplnku odvolania uviedol, že maloleté deti, ktorých je otcom, žijú v nepriateľných podmienkach, a preto aj žiadal Okresný súd Svidník o zverenie detí do jeho starostlivosti. Deti boli fyzicky týrané od manžela p. M., a sú tam aj ďalšie okolnosti, o ktorých vedia a riešia pracovníci ÚPSVaR vo Svidníku.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, avšak nie z dôvodov, ktoré uvádzal obžalovaný, pričom bolo potrebné napadnutý rozsudok zrušiť a následne vo veci na základe dokazovania z prípravného konania a hlavného pojednávania rozhodnúť.

Okresný súd rozhodnutie o vine obžalovaného odôvodnil výpoveďou obžalovaného, ktorý uvádzal v prípravnom konaní, že skutočnosti uvedené v obvinení sa zakladajú na pravde, ale má k nemu výhrady. Je si vedomý svojej vyživovacej povinnosti, ktorá mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Svidník vo výške 23,30 eur na každé dieťa. Ďalej uviedol, že boli vlastníkom bytu vo M., že ho s vtedajšou manželkou odkúpil od mesta. Po rozvoze sa dohodli na tom, že nebudú majetok deliť a ona bude byt užívať. Dohodli sa aj na tom, že tam bude bývať jej vtedajší priateľ W. M., ktorý je teraz manželom matky detí, pričom on nebude posielat' nájomné, ale bude namiesto toho poskytovať finančné prostriedky

na výživu jeho detí. Túto dohodu uzavrel s jeho bývalou manželkou W. Q.. Od januára 2009 do mája 2010 bol bez práce a nepoberal žiadne sociálne dávky. V súčasnej dobe taktiež nepoberá žiadne dávky. Následne v podaní zo dňa 18.2.2013 uviedol, že dohodu uzavrel iba s W. Q., v podaní zo dňa 21.3.2013 tvrdil, že túto dohodu uzavrel s W. Q. a bol pritom aj jeho otec B. Q.. Pri podpisovaní tejto dohody nebol, pretože na M. nebol 5 rokov. V podaní zo dňa 11.4.2013 uviedol, že veril svojej exmanželke, že sa postará o deti, mali kde bývať a jej terajší manžel W. M. mu sľúbil, že jej bude pomáhať s výchovou detí, keď ho nechá bývať v jeho byte. Ďalej uviedol, že sa necíti byť vinným zo zanedbania povinnej výživy z dôvodu ústnej dohody.

Z výpovede matky maloletých detí W. Q., vyd. M. vyplýva, že jej bývalý manžel obžalovaný odišiel z bytu ešte v roku 2006. Keď sa brali, bývali u jej otca J. K., ktorý bol nájomcom bytu. Niekedy v jeseni roku 2005 požiadal jej otec o zmenu nájomcu bytu na ňu a od konca roka 2005 bola ona nájomníčkou bytu. Mala problémy s nájomným, podarilo sa jej nedoplatok uhradiť a opätovne s ňou obnovili zmluvu. Niekedy v polovici roku 2011, kedy už dávno žila so svojim terajším manželom W. M., podali žiadosť o odkúpenie bytu, v ktorom bývali. Jej terajší manžel vyplatil všetky dlhy a spísali kúpnu zmluvu s ňou a jej terajším manželom W. M.. Bývalý manžel W. Q., teraz H., nikdy vlastníkom bytu nebol.

Z výpovede svedka W. M. vyplýva, že obžalovaný neplatil výživné odkedy odišiel zo spoločnej domácnosti od W. Q.. Ďalej uviedol, že predmetný byt patril jemu a on ho minulý rok predal.

Z výpovede svedka B. Q., otca obžalovaného, okresný súd zistil, že syna nevidel šesť rokov, naposledy v N. K. v J. republike. Vtedy mu hovoril, že vzal nejakú pôžičku na vyplatenie plynu aj „chyži“ vo M.. Nevedel uviesť, prečo si jeho syn neplní výživovaciu povinnosť. Ďalej svedok uviedol, že nebol svedkom žiadnej dohody syna a W. Q. ohľadom výživného na deti. Nevedel uviesť, kto bol vlastníkom bytu, vedel len to, že tam býval jeho syn s manželkou W., jej rodičmi a sestrou s manželom.

Okresný súd ďalej vychádzal zo správy spoločnosti SLUŽBYT s.r.o., ktorá je správcom mestských bytov, pričom z tejto správy je zrejmé, že predmetný byt bol odpredaný do vlastníctva bývalým nájomníkom - M. W. a M. W.. Návrh na vklad zmluvy o prevode vlastníctva bytu bol na katastrálny úrad doručený dňa 6.9.2011 s tým, že Správa katastra Svidník dňa 4.10.2011 vydala rozhodnutie pod číslom V 554/11, ktorým vklad povolila a pritom právne účinky vkladu nastali dňom 6.9.2011.

Zo správy JUDr. Q. N., ktorý je riaditeľom spoločnosti, je zrejmé, že dňa 26.10.2005 podal J. K. žiadosť o zmenu nájomcu bytu na dcéru W. Q., ktorá s ním žila v spoločnej domácnosti. Na základe toho s ňou bola uzatvorená zmluva o nájme bytu zo dňa 1.12.2005 na dobu neurčitú. Pre vysoký nedoplatok jej bol výpoveďou ukončený nájom. Na základe úhrady nedoplatku vo výpovednej lehote bola s ňou opäť uzatvorená nájomná zmluva na dobu neurčitú. Dňa 23.5.2011 ako nájomca spolu so svojim manželom W. M. podali žiadosť o odkúpenie obecného bytu, načo bola vyzvaná k úplnej úhrade dlhu a po tejto úhrade spísaná dňa 9.9.2011 Zmluva o prevode vlastníctva bytu.

Okresný súd ďalej z rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 3P/4/2007 zo dňa 16.7.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.8.2007 zistil, že obžalovanému bola uložená povinnosť prispievať výživným na jeho štyri deti sumou po 23,30 eur mesačne na každé z nich vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám oprávnenej W. Q., vyd. M..

Obžalovaný v konaní navrhoval vypočuť ako svedka svojho otca B. Q.. Okresný súd odmietol návrh obžalovaného ako neopodstatnený, nakoľko uvedený svedok bol vypočutý v prípravnom konaní, pričom nevedel o žiadnej dohode medzi obžalovaným a jeho bývalou manželkou.

Po takto vykonanom dokazovaní ako aj vykonaní ďalších dôkazov, ktoré okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní, dospel k záveru, že obhajoba obžalovaného je účelová, nakoľko je vo veľkom rozpore s ostatnými zabezpečenými dôkazmi. Obžalovaný spáchanie skutku uvedeného v obžalobe popiera, je si však vedomý svojej výživovacej povinnosti voči svojim štyrom deťom. Odvoláva sa na ústnu dohodu, na základe ktorej nemusel platiť výživné na deti, nakoľko nechal manželke byť, ktorý vlastnil. Vo svojich vyjadreniach postupne však menil okruh osôb, s ktorými ju uzavrel, pričom nevedel uviesť ani približný dátum uzavretia dohody. Navyše, ako je to známe z listinných dôkazov, obžalovaný predmetný byt nikdy nevlastnil.

Okresný súd následne kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. Obžalovaný čin spáchal závažnejším spôsobom, po dlhší čas a na viacerých osobách tak, ako to predpokladá ustanovenie § 138 písm. b/, j/ Tr. zák., keďže protiprávneho konania sa dopúšťal na štyroch osobách a za dobu od mesiaca marec 2009 až do 30.5.2013, do rozhodnutia okresného súdu.

Pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery okresný súd zisťoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti u obžalovaného. Súd zistil aj priťažujúcu okolnosť a to, že obžalovaný už bol súdne trestaný ako to predpokladá ustanovenie § 37 písm. m/ Tr. zák.

Pri hodnotení osoby obžalovaného a jeho pomerov okresný súd zistil, že obžalovaný je ženatý a prihlásený na trvalý pobyt vo Svidníku, avšak od roku 2006 sa zdržuje v Českej republike. Od 13.1.2011 je živnostníkom. Vedený v zozname uchádzačov o zamestnanie bol od 19.2.2009 do 7.7.2010. Podpora v nezamestnanosti mu bola poskytovaná od 19.2.2009 do 18.7.2009. Zamestnaný bol od 8.7.2010 do 11.10.2010 a od 1.12.2011 do 31.1.2012. V súčasnej dobe nepoberá dávky štátnej sociálnej podpory.

V posledných desiatich rokoch bol obžalovaný štyrikrát súdne trestaný, pričom v dvoch prípadoch platí u neho fikcia neodsúdenia. V ďalšom prípade bol trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/16/2009 zo dňa 13.2.2009 uznaný vinným pre § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. Trestným rozkazom Okresného súdu Humenné bol uznaný vinným pre pokus prečinu úverového podvodu podľa § 14 ods. 1 k § 222 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu tri a pol roka. Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Svidník zo dňa 13.2.2009 sp. zn. 1T/16/2009.

Okresný súd uložil obžalovanému trest vo výmere dvoch rokov a štyroch mesiacov, vzhľadom na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností.

Keďže obžalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody, okresný súd zaradil obžalovaného pre výkon uloženého trestu od ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania obžalovaného, ako aj dôkazov zabezpečených v štádiu prípravného konania a na hlavnom pojednávaní, dospel k záveru, že okresný súd pochybil pri právnej kvalifikácii konania obžalovaného v právnej vete konania obžalovaného a následne aj pri ukladaní trestu. Je potrebné v prvom rade poukázať na tú skutočnosť, že podľa odpisu z RT, obžalovaný bol 4-krát súdne trestaný, avšak vo všetkých štyroch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, vzhľadom na tú skutočnosť, že všetky tresty boli zahladené. Nesprávne preto okresný súd v skutkovej vete uviedol aj tú skutočnosť, že obžalovaný bol za taký čin v posledných 24-roch mesiacoch odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/16/2009 zo dňa 13.2.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.2.2009.

Následne nesprávne kvalifikoval konanie obžalovaného podľa ustanovenia § 207 ods. 2, 3 písm. b/, c/ Tr. zák. V tomto prípade poukazuje krajský súd na tú skutočnosť, že v napadnutom rozsudku vôbec nie je vyhodnotený kvalifikačný znak, ktorý okresný súd v rozsudku uviedol, a to, že sa obžalovaný úmyselne vyhýbal plneniu svojej vyživovacej povinnosti.

Okresný súd síce vyhodnotil rad nepriamych dôkazov, avšak ani z jedného z týchto nepriamych dôkazov nevyplýva úmyselné konanie obžalovaného. Krajský súd preto dospel k záveru, že obžalovaný z nedbanlivosti si neplnil svoju vyživovaciu povinnosť, a preto prekvalifikoval konanie obžalovaného na prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zák. v spojení s ustanovením § 138 písm. b/, j/ Tr. zák., t. j. že obžalovaný z nedbanlivosti si neplní vyživovaciu povinnosť, pričom čin spáchal na viacerých osobách a po dlhší čas.

Ani pri rozhodovaní o treste, jeho druhu a výmery nedospel krajský súd k rovnakému záveru ako okresný súd. Vzhľadom na vyššie uvedený register trestov obžalovaného, ako aj na tú skutočnosť, že okresný súd prekvalifikoval konanie z odseku 2 na odsek 1 § 207 Tr. zák. potom krajský súd dospel k záveru, že na nápravu obžalovaného postačí uloženie trestu odňatia slobody, ktorý nebude spojený s jeho výkonom. Pri hodnotení osoby obžalovaného hodnotil aj odsúdenia v odpise z registra trestov, aj keď už tieto odsúdenia boli zahladené, pričom hodnotil aj tú skutočnosť, že obžalovaný bol už pre obdobný

skutok súdne stíhaný. Krajský súd nezistiac žiadnu priťažujúcu ani žiadnu poľahčujúcu okolnosť uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov, výkon ktorého podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov. Následne krajský súd, vzhľadom na osobu obžalovaného, uložil aj obmedzenie spočívajúce v povinnosti zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.